

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26CoCsp/34/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119314614
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Slováčková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:6119314614.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Slováčkovej a sudcov JUDr. Daniela Ilavského a Mgr. Jozefa Mačeja, v právnej veci žalobcu: KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o., Hradec Králové, Československé armády 954/7, IČO: 24 785 199, Česká republika, zastúpeného splnomocnenkyňou: ŠMÍDA advokátní kancelář, s.r.o., IČO: 47 255 773, so sídlom Bratislava, ul. Svornosti 43 proti žalovanému: Y. Q., nar. XX. E. XXXX, trvale pobytom L., L.. J. XXXX/X, o zaplatenie 15.071,42 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Senica z 21. októbra 2019 č.k. 9Csp/73/2019-141 takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalobcovi sa voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 15.071,42 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 13.816,80 eur od 8. júla 2017 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%, pričom o výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil tak, že vykonaných dokazovaním - vyjadreniami strán sporu, oboznamovaním sa so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, všeobecnými obchodnými podmienkami právneho predchodcu žalobcu, zmluvou o postúpení pohľadávok, štandardnými európskymi informáciami, s informáciou o RPMN, výpisom z účtu, rozhodnutím NBS o povolení na poskytovanie spotrebiteľských úverov, predžalobnou výzvou spolu s podacím hárkom, vyhlásením úveru za predčasne splatný spolu s kópiu obálky, poslednou výzvou pred zosplatnením spolu s kópiou obálky, oznámením o postúpení pohľadávky spolu s kópiou obálky a výpisom z účtu mal za preukázané, že dňa 30. októbra 2015 uzavreli právny predchodca žalobcu OTP banka Slovensko a žalovaný Zmluvu o spotrebiteľskom úvere označenú ako zmluvu o spotrebiteľskom poistenom OTP refinanc exprese č. 133/3008/15SU, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 14.720,- eur a v zmluve bola dohodnutá pevná úroková sadzba vo výške 10,35% ročne, RPMN bola 12,89% a splácanie úveru bolo dohodnuté tak, že prvá splátka vo výške 224,78 eur je splatná 20. decembra 2015 a druhá až stošiesta splátka vo výške 224,78 eur je splatná dvadsiaty deň v mesiaci a stosiedma splátka vo výške 223,13 eur je splatná 20. októbra 2024, čo je deň konečnej splatnosti úveru. Poplatok za zabezpečenie poistenia bol dohodnutý na 13,54 eur splatný v rámci anuitnej splátky. Súd prvej inštancie dôvodil, že zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretej medzi OTP bankou Slovensko, a.s. a žalobcom dňa 4. decembra 2018 prišlo k postúpeniu pohľadávky OTP banky voči žalovanému na žalobcu, čo bolo žalovanému oznámené listom z 20. decembra 2018, ktorý si ale žalovaný neprevzal. Dodal, že poslednou výzvou pred zosplatnením vyzýval právny predchodca žalobcu žalovaného na úhradu dlžnej sumy s upozornením, že žalovaný mešká so splácaním úveru

viac ako tri splátky, pričom dlžná suma k 22. aprílu 2017 predstavovala 1.544,28 eur, žalovaný ani túto výzvu v odbernej lehote neprevzal. Následne listom z 2. júna 2017 oznámil právny predchodca žalobcu žalovanému vyhlásenie úveru za predčasne splatný vrátane úrokov a poplatkov a to k 10. dňu odo dňa doručenia výzvy, dlžná suma predstavovala 15.071,85 eur, z toho 13.816,85 bola istina, 1.108,09 úroky, 5,- eur úroky z omeškania a 141,48 eur poplatky, žalovaný si ani toto oznámenie v odbernej lehote neprevzal. Výpisom z účtu mal súd prvej inštancie preukázané, že žalovaný sa prvý raz dostal do omeškania v septembri 2016. Z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu veci súd prvej inštancie vyvodil, že žaloba je dôvodná, keď medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola platne uzavretá zmluva o úvere, pričom vzhľadom na charakter a postavenie zmluvných strán sa jedná o spotrebiteľský úver. Žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 14.720,- eur s konečnou splatnosťou k 20. októbru 2024, zmluva o úvere obsahuje všetky podstatné náležitosti vyžadované zákonom, termíny splátok úveru, dobu trvania úveru, dátum konečnej splatnosti úveru, s tým že rozpis jednotlivých splátok na istinu, úrok a iné poplatky nie je v zmysle ustálenej judikatúry potrebný, jeho absencia nespôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, odplata bola dohodnutá v zákonom prípustnej výške. Skutočnosť, že zmluva mala podobu formuláru, nemá vplyv na jej platnosť pokiaľ sú splnené všetky zákonom stanovené podmienky. Námietku premlčania vznesenú žalovaným považoval za nedôvodnú, keďže žalovaný sa do omeškania dostal v septembri 2016 a žaloba bola podaná v júni 2019. Pokiaľ ide o postúpenie pohľadávky súd prvej inštancie skonštatoval, že právny predchodca žalobcu splnil všetky zákonom požadované podmienky potrebné preto, aby mohol pohľadávku postúpiť na iný subjekt, žalovaný bol riadne vyzvaný na splatenie dlhu s upozornením na možnosť predčasného zosplatenia úveru a bol upozornený i na možnosť postúpenia pohľadávky na iný subjekt. Fakt, že žalovaný si zásielky nevyzdvihoval, pričom zmenu adresy žalobcovi neoznámil, je na ťarchu žalovaného a nemá vplyv na opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku. Žalovaný uhradil celkovo len sumu 2.591,27 eur, z toho 819,85 bolo započítaných na istinu a zvyšná časť na úroky a poplatky. Žalobca požadoval len zaplatenie istiny s úrokmi a poplatkami vyčíslenými do dňa predčasného zosplatenia úveru, súd prvej inštancie žalobe vyhovel a to i v časti úroku z omeškania, ktorý bol uplatnený v zákonom prípustnej výške odo dňa nasledujúceho po zosplatení úveru. O trovách konania rozhodol tak, že v konaní úspešnému žalobcovi priznal ich plnú náhradu. Právne svoje rozhodnutie vo veci samej súd prvej inštancie odôvodnil ustanovením § 52 ods. 1 a 4, § 54 ods. 1 a 9, § 54 ods. 1, § 565, § 489 a § 517 ods. 1 z.č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), d) a § 9 ods. 2 z.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“) a v časti trov konania § 255 ods. 1 z.č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Dôvodil, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný na vymoženie dlžnej sumy. Dôvodil, že zmluva č. 133/3008/15SU uzatvorená medzi OTP bankou a ním mala obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a keďže ich neobsahuje, uvedený nedostatok spôsobuje následok uvedený v § 11 ods. 1 ZoSÚ, teda je bezúročný a bez poplatkov. Za nesporné považoval, že právny predchodca žalobcu OTP banka Slovensko, a.s. poskytla žalovanému úver v sume 14.470,- eur, z ktorých žalovaný uhradil 2.591,27 eur, ale keďže zmluva obsahuje neprijateľné podmienky, je bezúročná a bez poplatkov. Dodal, že mal záujem splácať úver OTP banke a nie žalobcovi, pretože ten nikdy neposkytol žalovanému žiadny úver, žalobca nie je aktívne legitimovaný tak, ako o tom rozhodlo viacero okresných a krajských súdov po celej SR., v tejto súvislosti poukázal na rozsudok Okresného súdu Košice I sp. zn. 34Csp/140/2017 zo 14. decembra 2017. Ďalej uviedol, že žalobca ako inkasná spoločnosť nemá na zosplatenie úveru bankovú licenciu, pričom konanie inkasných spoločností označili viaceré súdy za protiprávne, napr. rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co/58/2016, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/145/2016 a rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/177/2014. Namietal, že súd prvej inštancie nevykonal dôkazy pre spravodlivé rozhodnutie veci, nezistil existenciu či tu právo je alebo nie je, neurčil, či je zmluva platná, nezistil, či ide o spotrebiteľskú zmluvu, nezistil, či zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, neurčil, či pri uzatváraní boli použité nekalé obchodné praktiky a nepreskúmal ex offo zmluvu v súlade so Smernicou Rady 93/13/EHS. Poukázal na ustanovenia § 52, 53 a 54 OZ. Mal za to, že právny predchodca použil nekalé obchodné praktiky, neinformoval spotrebiteľa o dôsledkoch vyplývajúcich z jednotlivých ustanovení zmluvy a použil predtlačенú formulárovú štandardizovanú zmluvu, ktorej obsah bol vopred pripravený. Namietal, že napadnutý rozsudok je v rozpore so zákonom a s úniijným právom, poukázal opakovane na rozsudky Okresného súdu Prešov, sp. zn. 24C/40/2016 z 8. novembra 2016, Okresného súdu Kežmarok, sp. zn. 4C/14/2016 zo 17. júla 2018, ktoré zamietli žalobu voči žalobcovi pre nedostatok aktívnej vecnej

legitímácie. Uviedol, že i uznesením Krajského súdu Bratislava sp. zn. 9Co/286/2017 z 8. februára 2018 súd potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 25Csp/21/2017 z 12. septembra 2017, ktorým žalobcovi KRUK zamietol žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie, pričom dospel k záveru, že Slovenská sporiteľňa ako banka adresovala v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách písomnú výzvu banky na splnenie dlhu klientovi a nedodrжала lehotu 90 kalendárnych dní a k uzatvoreniu zmluvy o postúpení pohľadávky medzi bankou a žalobcom došlo už 52 dní od výzvy banky a že podľa ustanovenia § 526 OZ postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi a dokiaľ postúpenie nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Dodal, že postúpenie pohľadávky banky zo spotrebiteľskej zmluvy voči jej klientovi spotrebiteľovi na inú osobu, ktorá nie je bankou, je neplatné a pokiaľ ide o postúpenie pohľadávky banky na inú osobu, ktorá je bankou, je neplatné ak takéto postúpenie je v rozpore s § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania. S dôvodmi uvedenými žalovaným v odvolaní nesúhlasil, keďže súdne rozhodnutia voči žalobcovi, na ktoré odkazuje, sa týkali prípadov iných postupcov a v inej dôkaznej situácii bez relevantného vzťahu k prejednávanej veci. Dodal, že predmetnú pohľadávku zosplatnil postupca, t.j. banka ešte pred postúpením; žalobca dostatočne preukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu odvodenú od zmluvy o postúpení, pričom postupca dodržal všetky podmienky pre postúpenie v zmysle Zákona o bankách.

4. K vyjadreniu žalobcu sa opätovne vyjadril žalovaný a uviedol, že nesúhlasí s tvrdeniami žalobcu. Dodal, že právny predchodca žalobcu OTP banka, a.s. dáva spotrebiteľom podpisovať spotrebiteľské zmluvy s neprijateľnými podmienkami a v rozpore s dobrými mravmi a žalobca ako inkasná spoločnosť nemá na zosplatnenie úveru bankovú licenciu. Poukázal na rozsudok Okresného súdu Prievidza sp. zn. 18C/86/2016 z 13. januára 2017, ktorým bola žaloba žalobcu zamietnutá z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie. Opakovane dodal, že inkasná spoločnosť nemá na zosplatnenie úveru bankovú licenciu, nemá právo úver spravovať a ani vyhlásiť jeho mimoriadnu splatnosť. Taktiež dal do pozornosti rozsudok Krajského súdu Bratislava sp. zn. 9Co/286/2017, ktorého obsah podrobne uviedol. Mal za to, že súd bol povinný ex offa určiť platnosť zmluvy alebo neplatnosť zmluvy, žalobca má nedostatok aktívnej vecnej legitímácie, žalovaný nikdy so žalobcom neuzatvoril žiadny právny vzťah a nikdy si od žalobcu nepožičal žiadne finančné prostriedky, žalobca odkupuje pohľadávky od bánk a snaží sa zbohatnúť na nevedomosti a strachu ľudí, ľudí obťažuje návštevami, posielajú listy, telefonicky obťažujú ľudí, čo je nekalá praktika a okresné i krajské súdy žaloby zamietajú. Uviedol, že vymáhaný nárok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy obsahujúcej neprijateľné zmluvné podmienky, zmluva je v rozpore s právnymi predpismi Slovenskej republiky, újnym právom a v rozpore s dobrými mravmi opätovne poukázal na ustanovenie § 11 ods. 1 ZoSÚ, § 39 a § 53 OZ a navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok ako nedôvodný a aby mu žalobca nahradil trovy konania.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP) po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) s prihliadnutím ex offa na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP) súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny a je dôvodné ho potvrdiť (§ 387 ods. 1 a 2 CSP).

6. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 9Csp/73/2019 je zaplatenie sumy 15.071,42 eur s 5% úrokom z omeškania titulom neuhradených záväzkov z úverovej zmluvy č. 133/3008/15, ktorú uzavrel dňa 14. októbra 2015 žalovaný s právnym predchodcom žalobcu. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým žalobe vyhovel a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 15.071,42 eur s 5% úrokom z omeškania zo sumy 13.816,85 eur od 8. júla 2017 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a v závislom výroku o náhrade trov konania.

7. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie vzhľadom na odvolacie námietky, ktorými v zmysle odvolania žalovaného sú nesprávne právne posúdenie otázky aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a otázky bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Odvolací súd preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok a obsah celého spisového materiálu, ale vady vytykané odvolateľom nezistil. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca si žalobou voči žalovanému uplatnil právo na zaplatenie pohľadávok, ktoré nadobudol od postupcu, OTP banka Slovensko a.s., ktorá ako postupca postúpila žalobcovi ako postupníkovi Zmluvou o postúpení pohľadávok zo 4. decembra 2018 peňažné pohľadávky, medzi nimi pohľadávky vyplývajúce z úverovej zmluvy o spotrebiteľskom poisťovníctve OTP financ exprese č. 133/3008/15SU uzavretej so žalovaným dňa 14. októbra 2015.

8. Odvolací súd nemal v tejto veci dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného postupu. Práve pre správnosť a objektívnu argumentačnú presvedčivosť takto súdom prvej inštancie predostretých dôvodov by tak zásadne postačovalo len konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie odvolacím súdom s odvolaním sa na ne (§ 387 ods. 2 C.s.p.). Nakoľko tu však bol i nesúhlas žalovaného s takýmito dôvodmi, a tým vyvolaná potreba vysporiadania sa aj s tzv. odvolacími námietkami, pre úplnosť odôvodnenia rozhodnutia odvolací súd považuje za potrebné doplniť nasledovné:

9. Odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav nakoľko tento vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre posúdenie žalobou uplatneného nároku, jeho výsledky jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil a napokon dospel k správnym skutkovým zisteniam, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobou uplatnených nárokov.

10. K aktívnej legitímácii žalobcu odvolací súd považuje za potrebné doplniť, že podľa § 92 ods. 8 veta prvá zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoB“) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta.

11. Ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB obsahuje osobitnú úpravu postúpenia pohľadávky, písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou, avšak predmetom postúpenia môže byť peňažný záväzok klienta voči banke, s ktorým je nepretržite v omeškaní po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní, pričom sa tiež vyžaduje existencia písomnej výzvy na úhradu peňažného záväzku adresovaná klientovi.

12. Špeciálna úprava postúpenia pohľadávky vychádza z osobitného postavenia bánk, ktoré disponujú bankovým povolením. Keďže cieľom zákona je právna úprava pri zabezpečení fungovania celkového bankového systému, bolo žiaduce stanoviť pevné pravidlá pri postupovaní pohľadávok bánk na iné subjekty, ktoré nie sú bankami, aby nedošlo k obchádzaniu zákona o bankách (napr. s postúpením nesplatených pohľadávok bánk súvisí ich ďalšia správa, pritom poskytovanie úveru bánk a ich správa je špecifickou osobitne právnym predpisom upravenou činnosťou).

13. Ustanovením § 92 ods. 8 ZoB zákonodarca sledoval sprísnenie postúpenia cesie bankovej pohľadávky zo sféry kontrolovanej centrálnou bankou a umožniť dlžníkovi, ktorý poruší zmluvné podmienky, aby v primeranom čase vykonal nápravu a zotrval vo vzťahu s bankou, s ktorou dojednal finančnú službu (toto právo banka nemá, ak klient uhradil omeškaný peňažný záväzok ešte pred postúpením pohľadávky, s výnimkou, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti peňažného záväzku presiahol jeden rok). Zákonom stanovené podmienky postúpenia, akými sú postúpenie iba splatnej pohľadávky, písomná výzva, aspoň 90-dňová lehota trvania omeškania, umožňujúce postúpiť bankovú pohľadávku, nepodporujú záver, že by hlavným cieľom sprísnenia cesie bankovej pohľadávky bola ochrana bankového tajomstva. Striktné podmienky postúpenia pohľadávky vo svojom súhrne opodstatňujú záver o zákaze postúpenia bankovej pohľadávky, so súčasným stanovením výnimiek z tohto zákazu a neumožňujú odklon od pravidiel cesie bankovej pohľadávky v neprospech spotrebiteľa. Bolo by v rozpore s účelom ZoB a viedlo by k neúnosnému právnemu stavu, ak by banky postupovali „živý“ úver na akýkoľvek subjekt, ktorého činnosť nespadá v zmysle ZoB pod dohľad Národnej banky Slovenska.

14. Odvolací súd v danej veci mal za preukázané v odvolaní, že žalobca nie je aktívne dodržanie zákonných podmienok postúpenia bankovej pohľadávky. Banka nepochybne má právo postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu, pre takýto postup banky je ale nevyhnutné, aby postupovala v súlade so zákonom, vrátane ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB (porov. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/177/2014). Ak neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta ZoB pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, ide o postúpenie v rozpore so zákonom (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ďalej len „NS SR“ sp. zn. 1Cdo 147/2017).

15. Odvolací súd sa vzhľadom na odvolaciu námietku žalovaného zaoberal aplikáciou ust. § 92 ods. 8 ZoB na daný prípad, keďže spôsobilým predmetom postúpenia môže byť, v prípade bankovej pohľadávky, iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je splatná, a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy, napriek ktorej bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní.

16. Súd prvej inštancie dospel k správne mu záveru, že žalobca preukázal podmienku kogentne stanovenú v § 92 ods. 8 ZoB, a to písomnú výzvu z 23. apríla 2017 banky dlžníkovi, ktorá je prvoradým predpokladom pre cesiu bankovej pohľadávky alebo jej časti na inú osobu, následné omeškanie klienta banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky, musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. V danej veci došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru listom z 2. júna 2017 a následne k postúpeniu zmluvou o postúpení zo 4. decembra 2018. Žalobca v konaní preukázal predpoklady svojej aktívnej legitímácie, splnenie podmienok platného postúpenia, dokázal, že pred postúpením pohľadávky banka klienta (dlžníka) písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Preukázanie týchto skutočností vedie k záveru o platnosti úkonu postúpenia pohľadávky, čo má za následok preukázanie aktívnej legitímácie postupníka. Nebolo tak možné súhlasiť s názorom odvolateľa o nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu..

17. Podľa § 524 ods. 1, 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

18. Podľa § 526 ods. 1,2 OZ, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

19. Podľa § 529 ods. 1 OZ námietky proti pohľadávk, ktoré mohol dlžník uplatniť v čase postúpenia, mu zostávajú zachované i po postúpení pohľadávky.

20. V preskúmvanej veci bolo povinnosťou žalobcu preukázať, že je účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého je odvodzovaný návrhom uplatnený nárok. Na to, aby sa niekto stal stranou sporu, netreba, aby bol účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorý v konaní ide, stačí, ak podá návrh. Či však v spore bude úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje uplatnený nárok. Pre označenie stavu, vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jeden účastník subjektom práva a účastník na opačnej strane subjektom povinností, ktoré sú predmetom konania, sa v civilnom procesnom práve používa pojem vecná legitímácia. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia - žalobca, nie je nositeľom toho hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, o ktorú v konaní ide (viď napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3Cdo 192/2004).

21. K postúpeniu pohľadávky dochádza na základe uzavretia platnej zmluvy o postúpení pohľadávky (§ 524 a nasl. OZ). Žalobca teda musí preukázať, že je nositeľom tvrdeného práva a žalovaný nositeľom tvrdenej povinnosti zodpovedajúcej žalobcovmu právu. Preto súd musí posúdiť samotnú existenciu a zároveň aj platnosť zmluvy o postúpení pohľadávok, pokiaľ predmetom súdneho konania je právo na plnenie, postúpené z pôvodného veriteľa na žalobcu. V preskúmvanej veci bola existencia takejto zmluvy preukázaná, keďže žalobca zmluvu o postúpení pohľadávky v konaní predložil a súd túto

zmluvy vyhodnotil ako platnú, spĺňajúcu všetky požiadavky na právne úkony. Tým, že žalobca súdu predložil platnú Zmluvu o postúpení pohľadávok, preukázal, že je vecne aktívne legitimovaný na podanie predmetnej žaloby.

22. Keďže pohľadávku možno platne postúpiť novému veriteľovi (postupníkovi) bez vedomia dlžníka, zákon ukladá pôvodnému veriteľovi (postupcovi) povinnosť bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi, že došlo k postúpeniu pohľadávky. Právne účinky postúpenia aj voči dlžníkovi nastanú až okamihom, keď bol dlžník upovedomený o postúpení pohľadávky, v danej veci listom zo 6. decembra 2018. Zákon neupravuje ani formu ani obsah tohto oznámenia, preto stačí, ak mu postúpenie pohľadávky oznámi hoci aj ústne. Kým postupca dlžníkovi neoznámil postúpenie pohľadávky alebo mu to postupník nepreukázal, dlžník mohol svoj dlh splniť postupcovi a dosiahnuť tak zánik záväzku (§ 559 OZ). V danom prípade žalovaný splatenie dlhu právnenému predchodcovi žalobcu ani nepreukázal, ani netvrdil a keďže žalobca predložil v konaní zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorou predmetnú pohľadávku nadobudol, preukázal svoju vecnú legitimitáciu v tomto spore.

23. K namietanej bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie správne kvalifikoval právny vzťah založený zmluvou medzi žalobcom a žalovaným ako vzťah založený spotrebiteľskou zmluvou, keďže táto spĺňala definičné znaky takejto zmluvy, ako aj definičné znaky subjektov spotrebiteľskej zmluvy. Svoje rozhodnutie založil na právnom názore, podľa ktorého je potrebné považovať spotrebiteľský úver, poskytnutý právnym predchodcom žalobcu žalovanému na základe zmluvy o spotrebiteľskom poistenom OTP refinanc exprese č. 133/3008/15SU za platný. Námietka odvolateľa, že spotrebiteľský úver je treba považovať za bezúročný a bez poplatkov, pre absenciu obligatórnych zákonom stanovených náležitostí takejto zmluvy, konkrétne pre neuvedenie výšky, počtu a termínov splatnosti istiny, úrokov a iných poplatkov (podľa § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ) je nedôvodná, nie sú totiž dané žiadne právne relevantné dôvody, ktoré by spôsobovali bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru.

24. Podľa § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy stranami Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

25. Podľa § 11 ods. 1 písm. a/ ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

26. Odvolací súd je názoru, že súd prvej inštancie rozhodol správne pokiaľ sa odklonil od záverov predchádzajúcej súdnej praxe, že predmetná obligatórna náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy je chápaná tak, že požaduje rozčlenenie splátky. Z podnetu Krajského súdu v Prešove na zaujatie Stanoviska občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „NS SR“) k predmetnej spornej otázke je zrejmé, že ustálená rozhodovacia prax súdov požadujúca rozčlenenie splátky, bola podporená rozhodnutiami vyšších súdnych autorít sp. zn. 7Cdo/128/2016, 7Sžo/61/2015. Uznesením NS SR sp. zn. 3Cdo/146/2017 došlo k vyjadreniu odlišného právneho názoru v danej otázke s argumentáciou, že dotknuté zákonné ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa a preto eurokonformným výkladom možno dospieť k záveru, že zákon členenie splátky nepožaduje.

27. Podľa prelomového rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-331/18, TE proti POHOTOVOSTĚ, s.r.o., zo dňa 5. septembra 2019, však článok 10 ods. 2 a článok 22 ods. 1 smernice 2008/48, tak ako boli vyložené rozsudkom z 9. novembra 2016 Home Credit Slovakia (C-42/15), majú sa uplatniť aj na zmluvu o úvere, ktorá bola uzatvorená pred vyhlásením tohto rozsudku a pred zmenou vnútroštátnej právnej úpravy, vykonanou s cieľom dosiahnuť súlad s výkladom prijatým v uvedenom rozsudku. V odôvodnení rozsudku vo veci C-331/18 TE proti PohotovostĚ, s.r.o. Súdny dvor EÚ konštatoval, že požiadavka konformného výkladu je obmedzená všeobecnými právnymi zásadami, najmä zásadou právnej istoty, v zmysle ktorej nemôže slúžiť ako základ pre výklad vnútroštátneho práva contra legem. Hoci povinnosť konformného výkladu nemôže slúžiť ako základ pre výklad vnútroštátneho práva contra legem, vnútroštátne súdy musia v prípade potreby zmeniť ustálenú vnútroštátnu judikatúru, ak

vychádza z výkladu vnútroštátneho práva, ktorý je nezlučiteľný s cieľmi smernice. Vzhľadom na uvedené závery v rozsudku Súdneho dvora Európskej únie C-331/18, vnútroštátne sudy sú povolané k zmene súdnej praxe, a to prostredníctvom zmeny vnútroštátnej judikatúry (keďže ustálená rozhodovacia prax súdov požadujúca rozčlenenie splátky, podporená rozhodnutiami vyšších súdnych autorít, napr. sp. zn. 7Cdo/128/2016, 7Sžo/61/2015, vychádzala z výkladu vnútroštátneho práva odlišného od výkladu smernice, obsiahnutého v rozsudku Súdneho dvora EÚ C-42/15 Home Credit Slovakia), v tom zmysle, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nemusí špecifikovať splátku úveru rozpisom na istinu, úrok a ostatné poplatky. Takýto výklad sa má uplatniť aj na zmluvu o úvere, o akú ide vo veci samej, ktorá bola uzatvorená pred vyhlásením rozsudku Súdneho dvora EÚ C-42/15 Home Credit Slovakia, ako aj pred zmenou vnútroštátnej právnej úpravy (zákon č. 279/2017 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení oznámenia o oprave chyby č. 299/2017 Z. z.), vykonanej s cieľom dosiahnuť súlad s výkladom prijatým v uvedenom rozsudku.

28. So zreteľom na uvedené závery, ani odvoláciu námietku žalovaného, že poskytnutý spotrebiteľský úver v predmetnej veci treba považovať za bezúročný a bez poplatkov, z dôvodu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere pre absenciu rozpisu splátky na istinu, úrok, poplatky, nespĺňala náležitosti vyplývajúce z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ v znení účinnom v čase jej uzavretia nebolo možné považovať za dôvodnú.

29. Odvolací súd riadiaci sa vyššie uvedenými úvahami a osvojujúci si aj dôvody súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Týkalo sa to aj rozhodnutia o náhrade trov prvoinštančného konania, aplikujúc ustanovenie § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého vznikol v konaní plne úspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

30. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

31. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

32. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

33. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

34. Z dôvodu, že žalobca bol plne úspešný v odvolacom konaní, podľa § 396 ods. 1 a § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP mu vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v celom rozsahu.

35. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).